NN 79/2020 (10.7.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-381/18-9 od 28. svibnja 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada V., u predmetu radi naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2020.

presudio je

I. Tužbeni zahtjev se usvaja i poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/36, urbroj: 376-10-18-4 od 27. srpnja 2018.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđuje se da je rješenje HAKOM-a klasa: UP/I-344-03/16-11/335, urbroj: 376-10-18-18 od 21. svibnja 2018. izvršno 2. lipnja 2018. te da tužitelj nije postupio po točki 7. tog rješenja jer nije u cijelosti platio Gradu V. utvrđenu dvogodišnju naknadu za pravo puta za razdoblje 17. svibnja 2017. do 17. svibnja 2019. u iznosu od 1.362.062,48 kn već je platio iznos od 1.207.387,17 kn, a tužitelju je naloženo da u roku 3 dana od dana primitka tog rješenja uplati preostali iznos godišnje naknade za pravo puta u iznosu od 156.675,31 kn i naloženo je tužitelju da o uplati dostavi tuženiku i Gradu V. dokaz o izvršenoj uplati.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da su odnosi između tužitelja i Grada V. bili uređeni Ugovorom o osnivanju prava služnosti na javnim površinama broj: T45-160/09 te je naknadu za 2017. godinu platio prema računu koji je Grad V. ispostavio o čemu dostavlja potvrde. Ističe da je Grad V. unatoč postojanju ugovora 14. studenog 2016. tuženiku podnio zahtjev za pokretanje postupka utvrđivanja naknade za pravo puta koji postupak je tuženik proveo i donio rješenje 17. svibnja 2017. kojim je utvrdio visinu naknade za pravo puta na nekretninama Grada V. u iznosu od 712.131,55 kn godišnje. Navodi da je ovo rješenje tuženika poništeno presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-130/17 od 6. rujna 2017. i da je tuženik u izvršenju te presude donio rješenje dana 21. svibnja 2018. kojim je utvrdio naknadu za pravo puta počevši od 17. svibnja 2017., a 12. srpnja 2018. zaprimio je dopis inspektora tuženika kojim ga obavještava o pokretanju ovog postupka nakon čega je doneseno osporeno rješenje. Smatra da je u cijelosti ispunio obveze prema Gradu V. koje se odnose na obvezu podmirenja dvogodišnjeg iznosa naknade za pravo puta za razdoblje od 17. svibnja 2017. do 17. svibnja 2019. u ukupnom iznosu od 1.362.062,48 kn budući da je iznos od 154.675,31 kn zatvoren prijebojem s osnove plaćane naknade za pravo puta za 2017. godinu temeljem računa Grada V. koji je ispostavljen sukladno sklopljenom ugovoru. Smatra da tuženik neosnovano ne priznaje prijeboj kao zakonom dopušten način prestanka tužiteljeve obveze podmirenja gradu naknade za pravo puta budući da je prijeboj jedan od zakonom predviđenih slučajeva prestanka obveze obračunavanjem istovrsnih tražbina. Smatra da nakon provedenog postupka u kojem je utvrđeno da je tužitelj obvezu prema Gradu V. ispunio plaćanjem iznosa od 1.207.387,17 kn i izjave o prijeboju za iznos od 154.675,31 kn temeljem preplaćenog iznosa naknade za služnost iz ugovora o služnosti, tuženik nije imao osnove za donošenje osporenog rješenja. Smatra da nije u nadležnosti tuženika da ocjenjuje ispunjene zakonskih pretpostavki za prijeboj i ističe da je došlo do preklapanja razdoblja na koje se odnosi obveza plaćanja naknade za pravo puta i razdoblja za koje je već unaprijed bila uplaćena ugovorena naknada.

Predlaže da Sud tužbeni zahtjev uvaži i poništi rješenje tuženika.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi Gradu V.